

Тема номера: Церква в публічному просторі

РЕДАКЦІЯ VERBUM

9 СІЧНЯ 2019

Шановні читачі! Проблема присутності християн у публічному просторі завжди пробуджувала чимало емоцій. Ми добре знаємо доктрину відділення Церкви від держави – і, особливо в католицизмі, дуже її цінуємо. Та чи означає вона, що Церква мусить цілковито усунутися з суспільного життя й не висловлюватися про публічні справи? Чи в ім'я секулярності й толерантності католикам потрібно приховувати свої переконання? У цьому номері ми розмірковуємо не про взаємини Церкви з державою, а про те, яку роль у суспільстві мають відігравати християни.

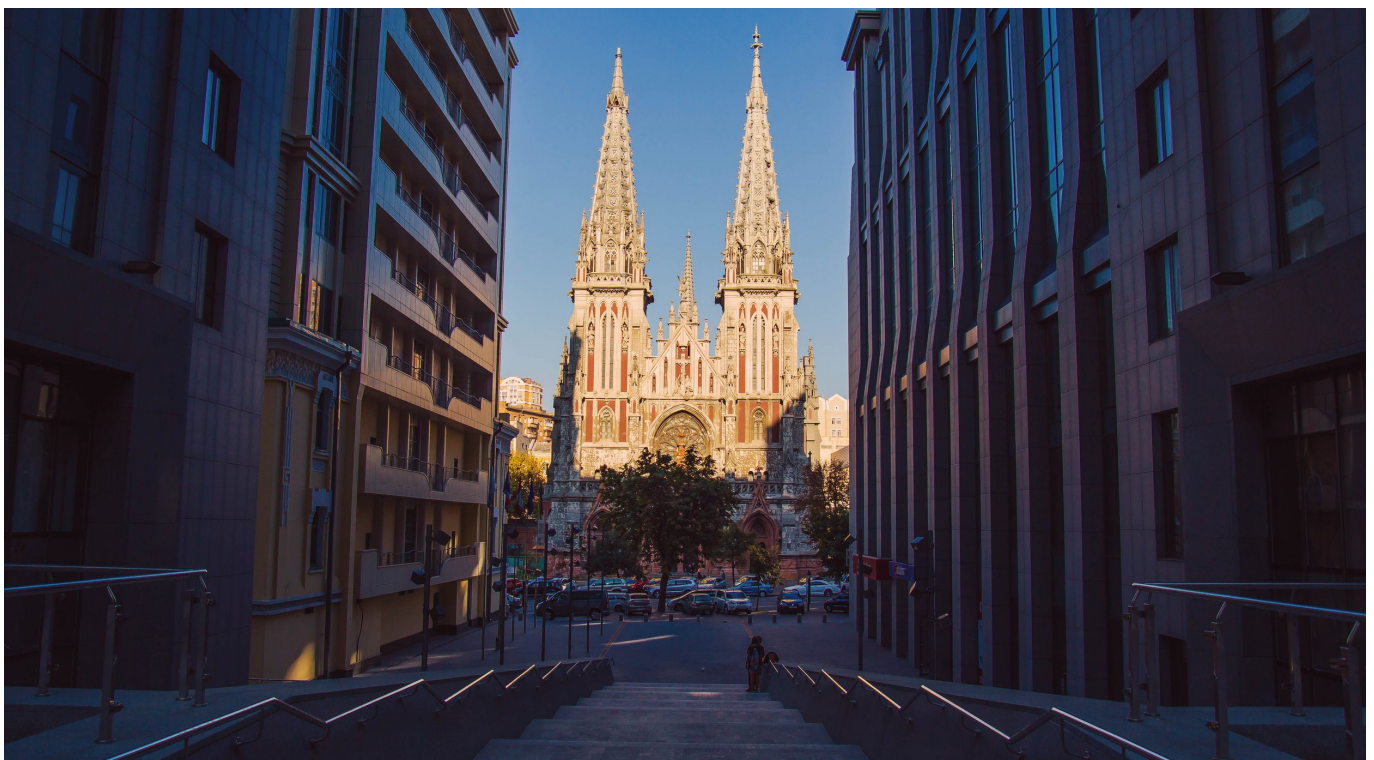

Фото: Ілля Смик | Wikimedia Commons

Розпочинається випуск перекладом важливого документа Конгрегації віровчення. Доктринальна нота, яку 2002 року підписав кардинал Йозеф Рацінґер, обговорює питання участі католиків у політичному житті. Поруч із нею вміщено коментар Олексія Браславця про те, у якому контексті було написано ноту й до яких проблем вона насамперед звертається. Ми певні, що ці два тексти варто прочитати не тільки католикам, а й усім, хто хоче брати участь у політичному житті, керуючись євангельськими принципами. Зрештою, ідеться не тільки про політику – вказівки доктринальної ноти так само стосуються будь-якої громадської діяльності, наприклад, участі в самоврядуванні, волонтерства, ба навіть активності в соціальних медіа. Її автори пишуть: «Зауваги, що містяться в цій ноті, мають на меті прояснити один із найважливіших аспектів єдності християнського життя: узгодженість між вірою й життям, Євангелієм і культурою».

Далі пропонуємо інтерв'ю з єпископом Віталієм Кривицьким, очільником Комісії у справах відносин між Церквою та державою Конференції римсько-католицьких єпископів в Україні та членом Всеукраїнської ради Церков і релігійних організацій. Єпископ розповідає про позитивний досвід співпраці Церкви й держави. Як комісія при єпископаті, так і Всеукраїнська рада Церков мають на меті не політичний тиск, а захист базових прав людини, до яких належить і право на свободу віросповідання. Однак потрібно пам'ятати, що головний інструмент тут – «формація християн до участі в політиці». Саме миряни, а не духовенство, безпосередньо входять у політичний світ. І від їхньої формації залежить, які вибори вони робитимуть.

Отець Маріуш Возняк ОР розповідає про життя й діяльність отця Домініка Піра. Цей бельгійський домініканець був не тільки теологом, а й громадським активістом – зокрема, після II Світової війни він працював із біженцями й вимушеними переселенцями. Ця постать може слугувати не тільки прикладом ченця, мудро залученого в суспільне життя, а й натхненням для численних осіб, які допомагають мігрантам. За роботу з біженцями отець Домінік Пір 1958 року отримав Нобелівську премію миру.

Завершує наші роздуми про християн у публічному житті рецензія Юлії Карпицької на фільм Роберто Андо «Сповіді». Герой цього тексту, на відміну від попереднього, не реальний ченець, а вигаданий, але їх об'єднує здатність впливати на велику політику.

Warning: count(): Parameter must be an array or an object that implements Countable in
/home/kairosbo/verbum.com.ua/www/wp-includes/post-template.php on line **284**